

fasjonen her, skulle en tro den var meget eldre. Omgivelserne står i stil med det vakre kapell av Andreas Jensen, og her er ikke knuslet med plassen. Se V K. IX pag. 1—2.

En kvell ble brukt til å se den gode lille kirkegården i Thurø, hvorfra en hadde den vakreste utsikt over bugten. Naturen her var *nesten* norsk.

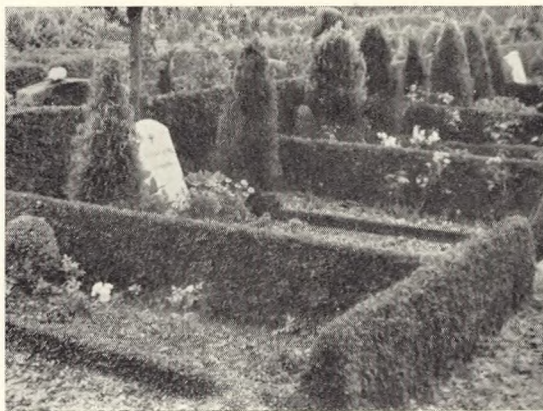

Fig. 44.
Parti fra Svendborg
Østre kirkegård.
Hække: Thuja.
Havearkitekt
Chr. Nielsen †.
Foto: J. Th.

Et lille fuglebad

Det var i de fredelige år, før den 2den verdenskrig brød ud, altså før Rusland havde skudt sig så langt imod vest, at man ikke mere kan ta sig en reise til Stettin ved Østersøen vis a vis vore »Sydhavsøer«. —

Her kunne man dengang gå rundt med garteninspektør *Hedemann* og studere den store og smukke Hauptfriedhof, ovenikøbet med en *folder* (på 12 sider) i hånden, som viste både kirkegårdens plan og en del af de viktigste partier. —

Og så kunne man indved et parti med gran, græs og lyng finde denne detalje: et lille fuglebad — diskret »henslængt« og funktionelt så riktig som vel muligt. Også andre opdagede det, og senere afdøde kommunegartner *G. N. Brandt* fikk ovenikøbet lejlighed til at tage et af dem med sig hjem.

Fuglebadet var placeret sådan, at de badende fugle let kunne flygte ind mellem granerne, om de blev forstyrret i badet og ville skjule sig. Og det er på een gang formet som en skål, der hæver sig imod midten, samt som et antal ringe, der stiger fra skålens ringformede dyb attrappet op imod både midte og sider. Denne form er skabt ud fra det hensyn, at fuglene ønsker forskjellige vanddybder, — nogle kommer til badet blot for at nippe af vandet; andre vil vade ud i det,

og atter andre vil boltre sig i det fugtige element; ringene giver de forskjellige fuglearter og fugletemperamenter netop de muligheder, som de enkelte fuglearter kan ønske sig, og så giver de een ting til: de giver mulighed for at fugleunger, som ikke er erfarne i at kunne flyve op, når de forskrækkes af vandbadet, kan kravle op ad siderne og bjerger sig ind på det tørre, mens de let vil drukne, f. ex. i vandkummer, der ikke tager hensyn til denne side af sagen. Denne fuglebadtype er både sød og fin at se på, og rigtig i sin konstruktion og holdbar (brændt ler), god til haver såvel som kirkegårde. Og om betydningen af sangfuglelivet på vore kirkegårde er der vel ingen tvivl. Herom kan jo også læses i V K. XV pag. 26—28 og 50—52.

Fig. 45.
Fuglebad,
Hauptfriedhof, Stettin.
Foto: J. Th.